

De realiteit en
zijn
onderdrukking

De realiteit en
zijn
onderdrukking

Sander Decock

Schrijver: Sander Decock
Coverontwerp: Sander Decock
Voorwoord: Quinten De Coene
ISBN: 9789464922387
© Sander Decock

Inhoud

Voorwoord 7

Filosofische onthechting 13

Psalmen der ondergang 83

Voorwoord

Of ik een voorwoord wil schrijven? Ziedaar de schijnbare simpele vraag van de ene auteur aan de andere. En hoe onoplettend mijn flaterende ja erop! Ik wist namelijk niet waar te beginnen. Nochtans sta ik zelden met een mond vol tanden, dat weet een mens na middernacht al snel. De taak die me werd opgelegd, moet namelijk een respectvolle grijp zijn naar het niveau van de inhoud van het boek. Een moeilijke opgave gezien de volgende bladzijden me meermaals het boek deden dichtslaan. Niet omdat het me niet aanstond, maar omdat de auteur me aan het denken deed slaan door een passage. De lange treinritten door de Vlaamse Ardennen hielpen me onderweg. Tussen de torens van Gent keek ik naar de hemel, de ijssalons, de Veldstraat. Geen veld te bespeuren. Wel ander leven. Daar begonnen deze woorden rond de jaarwisseling.

Dus waar begint men?

Gent is zo'n stad waar men verzeild raakt en zelden vertrekt. In sommige landen zou men het zelfs geen stad noemen maar een groot dorp. Pittoresk is zo'n goedkope term die door het hoofd schiet. En zo voelt het ook aan voor mij. Ik bedoel dit niet neerbuigend. Er zijn hier geen mastodonten van wolkenkrabbers of kille wijken vol moderne kantoren, harteloze betonblokken waar men leeft om te werken en niets meer. Nee, haar netwerk ligt bezaaid met steegjes en traphuizen, oude begijnhoven en stenen spoken uit de middeleeuwen. Ik heb er gewoond, ken de stad en vele inwoners, werk er, leef er meer dan thuis. Sander ontmoette ik hier ook, meer bepaald in mijn vaste stek en jazzcafé Hotsy Totsy. De precieze details kan ik niet uitleggen, maar het had betrekking met een paar kapotte handschoenen, mijn ego, een vriendin, een wenende cellist en enkele liters Omer.

Dat allemaal onder die befaamde foto van Al Capone.

Die avond was een wiebelende start van wat uitgroeide tot wederzijdse appreciatie en respect. Met de tijd zijn er zo enkele artistieke

projecten gegroeid uit onze camaraderie. Deze inleiding is een kleine toevoeging. Toch weet ik nog steeds niet helemaal wie en wat Sander is. Daar ligt het snijvlak van iemand die zijn omgeving tot in de kleinste muizenis onderzoekt. Een enkel woord, een stilte, een blik. Meer geeft hij niet prijs om je te laten merken dat hij je continu observeert, deze schrijvende schilder. Of was het een schilderende schrijver? En dan krijg je uit het niets een manuscript in je handen gedrukt en merk je dat hij tussen twee dichtbundels en vijf schilderijen door ook maar eens een bijdrage geschreven heeft aan de moderne filosofische opvattingen. Laat me je dus niet langer ophouden.

Quinten

**Nihil contra venenum nisi
venenum ipse***

*Niets tegen het gif dan het gif zelf

